

Poema a raig

Un relat de: [AnNna](#)

Àngel sense ales
que corres per aquests móns,
creua't al meu camí,
regala'm un port,
el meu vaixell té pèrdues
i hi tinc dins aigua salada
dona'm cinta aïllant,
fes-me una abraçada,
potser és millor remei
per aquesta malaltia
pinta'm totes les parets
del color de l'alegria
arrenca'm cada cabell
perquè em quedi el cap ben lliure
i que l'ànima s'impregni
del desig de voler viure
tot el que ara m'és ben lluny
sigui sempre al meu voltant
que s'escurcin les distàncies,
sigui petit el més gran
amb una serra metàl·lica
tallaré aquestes cadenes
les que no em deixen volar
més amunt de les estrelles,
les estrelles de formatge
que desitja el ratolí,
que fugi del gat que l'empaita,
travessant aquest jardí
un jardí verd d'herba fresca,
de crema de cocodril,
o brillant de purpurina
perquè tu també ets aquí.
dormirem junts a l'hamaca,
després de fer-nos petons,
i abraçant-nos l'un a l'altra
tancarem els ulls al món.